

δότησιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Σύρου. Τοιαύτη πρᾶξις, ἀμφιβάλλομεν, δὲν δέν ποέπη νὰ θεωρηθῇ ως μὴ πολὺ ἀπέχουσα τῆς πρᾶξος τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος συνδιαλλαγῆς τοῦ Θεμιστοκλέους μετὰ τοῦ Ἀριστείδου. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Σύρου θὰ συμβιβάσῃ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος μετὰ τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ ὃς[’] οὐ ἐνεπνεύσθησαν δὲ τε Κύριος Εύμορφόπουλος καὶ ὁ ὑπουργός Κ. Σωτηρόπουλος.

Οὐχ ἦττονος σπουδῆς ἀξία μᾶς ἔφαντ καὶ ἡ πραγματεία περὶ τῶν χράσεων τοῦ ἀτθρώπου, ἥραι τοθεῖσα ἐκ τῆς ἵταλοτι γεγραμμένης Γενικῆς Νοοσ. Ιογίας ὑπὸ Μαυρικίου Μπουφαλίην, καθηγητοῦ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἵταλης σχολῆς ὑπὸ Εὐαγγελεοῦ ‘Εμμανουὴλ Ιατροῦ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Γ. Μελισταγοῦς. ‘Ἐκ ‘Ερμουπόλει Σύρου’ τέποις Μελισταγοῦς Μακεδόνος’ ὅδος ἀγορᾶς ἀρ. 38, 1864.

Τῆς πραγματείας ταύτης προτάσσει ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συνάδελφος Κύριος Εμμανουὴλ προλεγόμενα πολλῆς σπουδῆς ἀξία. Τὴν δὲ πραγματείαν, ἐξ ἐκατὸν τριάκοντα σελιδῶν συγκειμένην, διαιρεῖ εἰς τρία μέρη καὶ ἐκθέτει δι’ αὐτῆς τὰς ιατρικὰς δοξασίας τοῦ ἐνδόξου συγγραφέως μετὰ πολλῆς περισκέψεως, εφηνείας, καὶ καθαρότητος τῆς γλώσσης. Τὸ ἔργον τοῦτο, καίτοι μικρὸν τὴν ἔκτασιν, εἶναι ὅμως πολλῆς σπουδῆς ἀξίον καὶ ως τοιούτον συνιστῶμεν ἐνθέρμως εἰς τοὺς φιλαναγγνώστας. Χαιρόμεθα μάλιστα ἐξ ὅλης ψυχῆς διότι ὁ Κύριος Εμμανουὴλ διὰ τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου ἀπήλλαξεν ἐν μέρει, οὕτως εἰπεῖν, ἡμᾶς σπουδαιοτάτοο καθήκοντας, τὸ νὰ σχολιάσωμεν δηλαδὴ διὰ τῶν σοφῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐνδόξου ἵταλοῦ καθηγητοῦ τὴν παρ’ ἡμῶν γενομένην πρὸ δέκα ἐξ ἑτῶν μετάφρασιν τῶν στοιχείων τῆς Γενικῆς Παθολογίας τοῦ ἀειμνήστου Σχολέλου, καὶ νὰ ἐκδόσωμεν αὐτὴν ἐκ νέου.

Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὴν εὐχαρίστησιν, ἥν αἰσθηνόμεθα, ὅσακις λαμβάνοντεν ἀνὰ χεῖρας μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐκδιδομένων καὶ σπουδαιόν τε ἔργον τοιαύτην εὐχαρί-

στοισιν ἡσθάνθημεν, διτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνέγνωμεν μικρὸν μὲν ἐπίσης τὸν ὄγκον ἀλλὰ λίαν σπουδαῖον καὶ κοινωφελέστατον φυλλάδιον, ἐπιγραφόμενον «ἡ πολιτογραφία, ἣτοι περὶ τῆς πολιτογραφικῆς ἐπιστήμης, σύντομος διατριβὴ ὑπὸ Νικολάου Β. Καβούρη ἐν Ἑρμούπολει, τύποις Περιέρη Πρίντζη, 1864.

Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ πονηματίῳ ὁ συγγραφεὺς καταδεικνύει συντόμως μὲν, ἀλλὰ σαφῶς καὶ, ὡς εἰπεῖν, μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας, τὴν ὀφέλειαν, ἣτις ἥθελε προκύψει παρ' ἡμῖν, ἐὰν ἐπιμελώμεθα κατά τι ἐντονώτερον τῆς πολιτογραφικῆς ἐπιστήμης, τουτέστι τῆς συλλογῆς καὶ κατατάξεως πραγμάτων καὶ γεγονότων, καταδεικνύοντων τὴν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καταστασιν καὶ τὰς πηγὰς πλούτου ἐνὸς Κράτους.

Παραδεχόμενοι πληρέστατα τὰς παραινέσεις τοῦ συγγραφέως, εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς ν' ἀσχοληθῶμεν τῷ ὅντι ὃσον ἔνεστι τάχιον εἰς τὴν πολιτογραφίαν τῆς Ἐλλάδος. Εάν δέ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, φθάσωμέν ποτε ν' ἀτχοληθῶμεν σπουδαίως εἰς τοῦτο, εἴμεθα πεπειθμένοι πληρέστατα, διτε θὰ ἐκπλαγῶμεν ἐκπληξεῖν μεγίστην, ὅταν ἀνακαλύψωμεν διὰ τῆς πολιτογραφίας διτε καί τοι ὑπάρχοντος πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν πλούτου ἀπείρου, πάντη νεκροῦ καὶ ἀνεκμεταλλεύτου κειμένου, ἀλλ' ὅμως πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀπέρχονται εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἢ Καλλιφρονίαν πρὸς εὑρεσιν ἔνου πλούτου· ὡς ἐὰν ἐδυνάμεθα νὰ μεταδώσωμεν τὰς πεποιθήσεις ἡμῶν εἰς τοὺς ἀναγνώστας, πιστεύομεν ἀδιστάκτως διτε οὐδεὶς ἥθελεν ἀποδημήσει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς εὑρεσιν πλούτου, καὶ οὐδεὶς ἥθελε καταδεχθῆ νὰ ζητήσῃ ὑπαλληλικὴν θέσιν, δι' ἣς μόνον ὡς προσωρινὸς ὑπηρέτης καὶ πάντοτε ἢ λοιμοκτονῶν ἢ κλέπτων δύναται νὰ ζήσῃ, καὶ οὐδέποτε ὡς ἀνθρωπος ἀνεξάρτητος, ἐργαζόμενος πρὸς θελτίωσιν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων του.

Ἀξιος ἀναγνώσεως καὶ ιδιαιτέρας μάλιστα σπουδῆς καὶ μελέτης μᾶς ἐφάνη ἐπίσης καὶ ὁ λόγος περὶ παιδείας ὑπὸ Εὐσταθίου Γ. Σταθάκη, Γυμνασιάρχου Μεσολογγίου, ἀθήναις τύποις Φ. Καραμπίνη 1864. Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ὁ συγγραφεὺς ἐκτίθεται τὰς περὶ παιδείας καθόλου, σχολικῆς δὲ καὶ γυμναστικῆς ἐν μέρει σκέψεις του μετὰ πολλῆς ἐμβριθείας καὶ ἀπείρων παραδειγμάτων, ἐργανισθέντων ὑπό τε τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων καὶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων Εύρωπαίων.